

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the
SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VOL. VII. NO. 11

Naše veselice

V vsaki količkaj večji slovenski naselbini te dežele se od časa do časa prirejajo razne veselice. Iniciativa za prireditev takih veselic navadno pripade podpornim in kulturnim društviom. Čim večja je naselbina, tem več je društvo, in nekako sorazmerno s tem je tudi število veselic. Naselbina kot je Cleveland, kjer je morda par sto slovenskih podpornih in kulturnih društev, se seveda ponaša z velikim številom različnih veselic in drugih prireditev, ki se običajno zaključijo s takozvanjo prsto zabavo.

V zimskem času prirejajo naša podpora društva navadno plesne veselice. Člani in njih prijatelji se snidejo, plešejo, katere to veseli, drugi pa se krepačajo z dobrotamiene ali druge vrste, se razgovarjajo in šalijo. Navadno tudi ni brez petja, pa bilo kakor šokoli. Take veselice so deloma agitacijskega pomena, deloma pa se gre za to, da se z dobičkom nekoliko podpre društveno blagajno.

Kulturna društva prirejajo koncerte, gledališke igre, predavanja, čajanke itd. Vsaki taki prireditvi navadno sledi ples in takozvana prosta zabava. Mnogi posnetniki prireditev kulturnih društev kar ne morejo domov, če se niso po oficijelnem programu nekoliko pogovorili med seboj in morda nekoliko zavrteli po taktu vabljive godbe. Na ta način nekako dajo duška svojemu navdušenju nad lepo igro, konkertom itd. Vsak duševni užitek je mnogo lepši in nam ostane v prijetnejšem spominu, če moremo dopadenje nad istim potom razgovora deliti s svojimi prijatelji.

Veselice zimske sezone niso tako nepotrebne, kot jih hočejo včasi označati zakrnjeni črnogledi. Poleti se človek v svojem prostem času lahko poda kamorkoli v naravo, kjer nekoliko pozabi svoje vsakdanje neprjetnosti. Pa tudi vreme je v splošnem tako, da v povprečnem človeku vzbuja dobro voljo, optimizem in veselje do življenja. Pozimi ni teh ugodnosti. Po trudopolnem delu v tovarni, v rovu, v trgovini ali v uradu objame človeka mrzla zimska neprjetnost mrikih zimskih dni, ledene burje in dolgih, dolgočasnih večerov. Slabo razpoloženje po utrudljivem delu še poveča neprizajna zimska sezona.

V takem času je torej velike vrednosti, če ima človek priliko stopiti kam, kjer ve, da se bo sestal s svojimi prijatelji, s katerimi se bo pogovoril to in ono, da vsi skupaj začasno pozabijo vsakdanji trud in trdo borbo za eksistenco. Nekateri dajo duška svojemu razpoloženju tudi z veselo pojavko ali se zavrtijo v plesu. Nekaj razvedrila je potrebno vsakemu človeku, tako, kot so potrebni rastlini solnčni žarki.

Veselice raznih društev so včasi direktna, v največ slučajih pa indirektna reklama za dotično društveno skupino. Društva, katerih veselice so prijetne in privlačne za posetnike, si s tem večajo ugled v naselbini in si utirajo vablivo pot za nabiranje novih članov. Vsak je rad v družbi dobrih, prijaznih, zabavnih in veselih ljudi. To naj bi vselej vpoštivala društva in posamezni člani J. S. K. Jednote.

Največji škodljivci veselic naših podpornih in kulturnih društev so tisti, ki hočejo tam reševati zadeve, ki ne spadajo tja. Politični problemi se rešujejo na shodi, sestankih in v političnih klubih, društvene zadeve pa na društvenih sejah. Nič slabega sicer ni, če kakšna ločena gruča prijateljev ali somišljenikov tudi na veselicu v kakem kotu razpravlja o takih zadevah, dokler s tem ne nadleguje ostalih udeležencev veselice. Toda, vsak je nemara videl že kakšnega pregorčega apostola te ali one struje, ki se nepoklican in nezaželen kar zapraši kot jastreb med gobobe v gručo rojakov, kateri so prišli na veselicu zato, da se prijateljsko kaj lepega in veselega pogovorijo med seboj, in pri tem nekoliko pozabijo vsakdanje neprjetnosti in trpkosti življenja. Družba, ki je bila prej vesela in razigrane volje, takega vsljivca nekaj časa posluša, nakar se razprši; marsikateremu je s tem pokvarjen užitek vsega večera, z veselice odhaja jezen in spat gre slabe volje. In še v spanju ga morda mučijo sanje o reformatorjih, ki rešujejo svet na vseh veselicah.

Pomnimo vedno, da veselice niso shodi ali seje, kjer se rešujejo kontraverze, ampak prireditve za zabavo in razvedrilo, kjer skušamo vsi vsaj začasno pozabiti vsakdanje težkoče in neprjetnosti. Vsak je potreben in upravljen do takega razvedrila vsaj včasi.

CVETKO GOLAR:

KJE JE TVOJA BELA ROKA

Oj, brez tebe moja sreča
Kje je tvoja bela roka,
vsa je izgubljena —
da bi me objela?
priči k meni, kje je tvoja
Tiha angelska bi pesem
v srcih zazvenela . . .

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

no privočijo zabavo revolucionje brez prelivanja krvi. Za časa prve revolucionje je takrat vladajoči predsednik posodal vojno mornarico s par tisoč vojakov, da ukroti ustaše na jugu republike. Vojne ladje so junaško odplule iz pristanišča, v zavetju bližnjih otokov pa so se skrile, in fantje so metalni karte, dokler ni bila revolucionja končana in predsednik odstavljen. Ako bi bil med njimi kak Slovensec, bil bi gotovo zapel tisto našo: "Ko mi vihtimo britke meče, ni smrti, ni krvavih ran, če teče kri iz nosa teče — kako je lep vojaški stan!"

V Oregonu je bil neki državljani obojen na šest mesecev zapora, ker je preklinjal na radio. Dobro, da ni nobenih postav, ki bi nam branile se pridrušati, kadar poslušamo radio.

Newyorčani si lahko marsikaj privočijo. Nedavno so doživeli in preživelki konec sveta (The World). Zapatčino je kušil list "Telegram" za pet milijonov dolarjev. Med bivše uslužbence lista "World" je bilo razdeljenih pol milijona dolarjev. Ameriški Slovenci smo še premalo amerikanizirani, da bi mogli posnetnati Američane na tem polju. Kadar zaspi kak ameriško-slovenski list, bi bilo mogoče med bivše uslužbence in solastnike razdeliti kvečjam nekaj dolgov.

Šoferji taksijev imajo opraviti z različnimi karakterji, zato jih dolgoletne izkušnje naučijo spoznavati ljudi. V Grand Forks, North Dakota, je nedavno neki prohibicijski agent, oblečen kot lahkooživec, poklical taksi in naročil šoferju, naj ga pelje tja, kjer se dobi kaj za piti. Šofer je ubogal, pognal avtomobil in kmalu sta bila iz mesta na planem. Vožnja se je vlekla in vlekla in končno je potnik v taksiju vprašal šoferja, kam pravzaprav vozi.

"I kam," odvrne šofer, "v Kanado, ker to je najblžji kraj, kjer morejo prohibicijski agenti dobiti alkoholno pijačo!" Prohibicijski agent je nato naprosil šoferja, da ga popelje nazaj v Grand Forks, kjer je s kislim obrazom plačal visok račun za vožnjo.

Neki italijanski astronom je baje našel nov planet v našem oslončju, kateremu je dal zasebno ime "Ba." Clevelandski list "Press" k temu poročil šajivo pristavlja, da naj bi se dosedanja imena planetov: Mars, Venera, Neptun, Merkur, Saturn, Jupiter, Uran in Pluto opustilo in se jim nadelo bolj sorodna imena. Novi planet naj bi se imenoval Ba, njegovi starejši brat pa Muu, Kvak, Kukaduldu, Vuf, Mjav, Mee itd.

Jaz se s predlogom strinjam, s priponbo, da se tudi nasi zemlji, ki spada med planeze našega sonca, da eno teh domaćih imen. Z ozirom na današnjo prosperitet in na mesec marec, v katerem naj bi se prekršenje izvršilo, naj bi se naša zemlja imenovala "Mjav."

A. J. T.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

zavodov v Zedinjenih državah. Predavanju je prisostvovalo mnogo članov diplomatskega zabora in tudi nekaj uradnikov državnega departmata. Dr. Pitamic, ki je priznana avtoritev mednarodnega prava in ki je bil svoječasno tudi predsednik univerze v Ljubljani, je predstavil dr. W. Coleman Nevills, predsednik Georgetown univerze. Nadaljnja predavanja dr. Pitamicu se bodo v isti šoli vršila 20. in 27. marca.

ANGLEŠKA poslanska zbornica je odobrila določbo Lige narodov, da se vsi mednarodni spori, katerih ni mogoče rešiti diplomatičnim potom, predložijo razsodišču. Isto določbo je potrdil tudi francoski senat. Amendmet k gornji določbi pojasnjuje, da ista ne velja z ozirom na narode, ki niso včela-

AMERIŠKO POLJEDELSTVO

(Nadaljevanje iz 1. strani)

edenemu farmerju priliko obdelovati mnogo več zemlje, je imela velikanski vpliv na ameriško poljedelstvo v zadnjih letih. Tako prihodnjih desetih let je pričakovati še nadaljnega razvoja v mehanizaciji poljedelstva. Žetni stroji se vedno bolj izpoljujejo in njih raba postaja čimdelj bolj splošna. Tudi stroji za koruzno žetev se izpopoljujejo. Sedaj je že na trgu stroj za nabiranje bombaža, da ni se tako gotovo, v koliko bo v stanu nadomeščati ročno delo poljedelskega delavca.

Seveda je tako dvomljivo, da li mehanizacija v bolj goratih predelih vzhodnih držav, zlasti kjer se goji živinoreja in kjer so farme manjše in nerедne v obliku, bo kedaj dosegla razmerno tak razvoj kot v bolj ugodnih predelih.

Posledica mehanizacije poljedelstva bo seveda sčasoma ta, da se bo poljedelsko prebivalstvo se zmanjšalo vsled prehoda v druge poklice. Dosedaj mehanizacija v velikih planotah ni se izpremenila osnovne naravne farmskega posla. Družinska farma je še vedno prevladujoč tip. Mehanizacija je povečala obseg farm in investicij družine v farmo, toda veliki farmski kompleksi ali zadruge še niso v nikakem občutnem obsegu stopile na mesto tradicionalne družinske farme. Imamo sicer nekoliko ogromnih farmskih podjetij, ki, kakor se zdijo, so uspešna. Velika masa produkcije pa — celo v predelih največje mehanizacije — prihaja še vedno iz družinskih farm in to bržkone ostane tako še v nedogledni dočnosti.

F. L. I. S.

KAJ VSE SE NA SVETU PRIPETI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

krat varnejše kot v domači bani. Za ameriške, Slovence, ki obvladajo angleščino, je to posebno zanimiva knjiga, ker jih bo v duhu povedla k izviru Svetine in v kraljestvo očaka Triglavja. In srečeval bo znana imena, kot: Jalovec, Crna grapa, Široka peč, Kredarica, Bistrica, Razor, Križka stena, Prisojnik, Dovje, Sleme, Vrata, Velika ponca, Zlatorog, Kranj, Mojstrvka, Kranjska gora, Radovljica, Skraticica, Stenar, Vršič itd.

Posebno zanimivo opisuje pisateljica očaka Triglavja, ki je bil nekaj bog starih Slovenov in ki je še danes v neki posebni časti pri vseh Slovencih. Imenuje ga goro Sinaj in Horeb Slovencev. Tudi ljudsko pravljico o Zlatorogu navaja.

Tučete opisuje tragedijo nekega mladega slovenskega planinca, ki je ponesrečil na Triglavu in padel v tako globino, da klub vsem napornom planinskega društva Skala ni bilo mogoče dobiti njegovega trupla iz prepada.

Zupnik Aljaž z Dovja je torej čital mašo ob steni in blagoslovil vso okolico, da bi revez ne počival na neblagoslovjenem kraju. Pisateljica dostavlja, da pač nihče nimai bolj kraljevsko veličastnega groba in nagrobnega spomenika, kot ga ima ta ponesrečeni planinec, počivajoč pod Triglavom.

Mnogokrat so bili obveščeni člani in drugi dopisniki da Nova Doba ne priobča dopis brez podpisov. Polno imen dopisnika mora biti priobčeno pod vsakim dopisom. Ako drugi listi priobčajo dopise s podpisom "Član," "Čitatelj," "Odbor," "Pravljalni odbor," "Veseljni odbor" ali kaj sličnega, je to njihova stvar. Nova Doba je last in glasilo J. S. K. Jednote, zato so za urednika merodajna pravila J. S. K. J. in delo glavnega odbora.

Urednik Nove Dobe mora torej enostavno odkloniti vsak dopis, katerega pošiljatelj želi, da se njegovega imena ne priobči.

Večkrat je bilo že to pojasnjeno in poudarjano v našem listu, toda nekateri dopisniki menda ne čitajo ali pa pozabijo na kljub temu pošiljanje dopisov z željo, da se njihovega imena ne priobči. Vsi taki dopisi gredo v arhiv, ker urednik ne more in ne sme delati nikakih izjem, pa če bi se šlo za njegovega boljše prijatelje.

KNJIGA "BEAUTIFUL MOUNTAINS"

Iz knjigotričnice "Ig. Kleinmayer & Fed. Bamberg" v Ljubljani je bila uredništvo Nove Dobe baš poslana knjiga "Beautiful Mountains", ki se tiče slovenskih gora, katero je spisala Mme. Fanny S. Cope land, profesorica angleščine na ljubljanski univerzi. Knjigo krasí 32 zanimivih risib, katere je izvršil slovenski umetnik g. Edo Deržaj. Sestavljena je knjiga iz več posameznih opisov izletov na vršace slovenskih gora, ki so bili deloma že drugič priobčeni, kar avtorica tu pove v uvodu.

Nisem planinec v pravem pomenu besede, toda knjiga "Beautiful Mountains" sem prečital z zanimanjem in užitkom od začetka do konca, tako rekoč v eni sapi; komaj sem si vmes vzel dovolj časa za kosilo. Iz nje veje svež dih slovenskih planin, dasi je pisateljica po rodu v vzgoji Škotinja. Smisel za naravne krasote in za vse lepo in dobro pa seveda ne pozna mednarodnih mej. Vsaka stran te knjige dokazuje, da je pisateljica vzljubila slovensko ljudstvo, slovensko zemljo in posebno še slovenske gore.

Posledica mehanizacije poljedelstva bo seveda sčasoma ta, da se bo poljedelsko prebivalstvo se zmanjšalo vsled prehoda v druge poklice. Dosedaj mehanizacija v velikih planotah ni se izpremenila osnovne naravne farmskega posla. Družinska farma je še vedno prevladujoč tip. Mehanizacija je povečala obseg farm in investicij družine v farmo, toda veliki farmski kompleksi ali zadruge še niso v nikakem občutnem obsegu stopile na mesto tradicionalne družinske farme. Imamo sicer nekoliko ogromnih farmskih podjetij, ki, kakor se zdijo, so uspešna. Velika masa produkcije pa — celo v predelih največje mehanizacije — prihaja še vedno iz družinskih farm in to bržkone ostane tako še v nedogledni dočnosti.

Statističnih podatkov ene ali druge vrste je v knjigi le toliko, kolikor je neobhodno potrebno, a še tisti so prijetno prepleteti z opisom naravnih krasot in doživljajem pisateljice tekom njihovih plezanj na gore. Turistom drugih dežel, ki ljubi plezanje po gorah, bo ta knjiga odprila mnoge zanimivosti slovenskih Alp, in bo nedvomno marsikoga privabilo, da obiše našo lepo Gorenjsko. Slovencu pa, četudi ni hribolaze ali planinec, bo ta knjiga predstavila "gorski venec" Slovenije v duhete domači lepoti, katero je tako vzljubilo oko in srce pisateljice z daljnega severa. Za ameriške, Slovence, ki obvladajo angleščino, je to posebno zanimiva knjiga, ker jih bo v duhu povedla k izviru Svetine in v kraljestvo očaka Triglavja. In srečeval bo znana imena, kot: Jalovec, Crna grapa, Široka peč, Kredarica, Bistrica, Razor, Križka stena, Prisojnik, Dovje, Sleme, Vrata, Velika ponca, Zlatorog, Kranj, Mojstrvka, Kranjska gora, Radovljica, Skraticica, Stenar, Vršič itd.

Pisateljica "Beautiful Mountains" ima tisti lep, prizanesljiv, dobrošuren in prisrčen način izražanja, ki je lasten ljubiteljem narave. Za nikogar nima slabе besede, nikakega priznanja ne išče zase, zato je pravodarna z istim napram drugim

New Era

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

Current Thought.

LET US SHOW OUR APPRECIATION

For the first time in the history of our South Slavonic Catholic Union a national champion lodge was crowned as such in basketball. Jubileers Lodge (No. 215, SSCU) of Chisholm, Minn., by virtue of victories over Indians (No. 220, SSCU) of Chicago, Ill., and Pittsburgher (No. 196, SSCU) of Pittsburgh, Pa., in the first SSCU national tournament held in Chicago, Ill., on March 14 and 15 is perched high on the pedestal of victory as the champion of champions.

It was gratifying, indeed, to note the large crowd composed of members from both the Slovenian and English-conducted lodges. It can be said that the old and the young members of our Union mingled as the brothers and sisters of our SSCU should, but it was especially noted that both groups were very anxious to mix in their conversation. The first SSCU national basketball tournament brought together the English and Slovenian-speaking units closer than ever, making the knot stronger than ever.

The older members are strongly supporting the English-speaking movement was shown in abundance, and the younger members realize that the co-operation from the senior members is always at their disposal. It will act as an incentive for the English-speaking lodges to forge ahead in the fraternal benefit work, and a great improvement will be noticed this year.

For some inexplicable reason a wide gap exists between the father and son of many of our Slovenian families. This particular trait is carried out and is in evidence in many of their undertakings. The fraternal organization is no exception. An unconscious feeling of miscomprehension predominates among the younger men that their fathers just don't realize the significance of American ways and methods of living. And sports has been an outstanding example.

Our parents have tried to understand sports. The result was the Sport Fund established at the general convention held at Ely, Minnesota, in the year 1928. Further, they have left the carrying out of detail work in the hands of the English-speaking members, guiding them only in the financial expenditures. What was the natural result.

An athletic conference held in Cleveland, O., Sept. 12 and 13, last. A general program of athletic activities were outlined, subject to the approval of the Supreme Executive Committee. And hence the first national basketball tournament.

The youth of our SSCU should realize that the sport movement undertaken by them is strongly endorsed by the senior members. Every contest involving one of the SSCU lodges finds them earnest followers, and paying close attention to the effect brought about. They may not be present at all games, for it must be understood that their time is taken up with serious cares and troubles, but when time permits will find them earnest spectators.

It will please the senior members to see the sport movement increased by the English-speaking units. Therefore, it is up to us to show that we really mean business in our fraternal work by carrying out a program dedicated to the English-speaking members.

In return for the many advantages given us, we, the younger members, should show appreciation and not only engage in sport contests, but also including the work for which our grand South Slavonic Catholic Union has been organized.

We want to expand and grow in numbers. It is the live and active organization in any line of business that proves to be the most interesting and shows the greatest progress. The same is true of our Union. Our lodges are active and full of life. It needs but a little encouragement to increase the membership.

Our goal and aim should be to make the year 1931 a banner one for the English-conducted lodges. Not only in the athletic movement, but in the membership campaign as well. The year 1931 should show the greatest number of new members enrolled into our Union. The task is not impossible, for it rests upon each and every individual member to carry it across.

Are you doing your share?

Almost Snatch Victory

Cleveland, O.—George Washington girls put up a good game against the Progressives Wednesday, March 11, in the Inter-Frat League tussle, and forced them to play the limit to come on top of a 16-to-10 score.

Bouha's shot from mid-floor started the G. W.'s scoring, followed closely by Gorenec's free throw. The next period saw Hlabse score a field goal, with Jaklich close behind, that brought the score to within a point of the Progressives. Half ended with the score 10 to 7 in favor of the opponents.

Tillie Shanh made good her charity toss, as did Hlabse. Gorenec put one more goal for the G. W.'s.

Charles Kikel,
No. 180, SSCU.

From the Wise

Being our own master means that we are at liberty to be the slave of our own follies, caprices and passions. Generally speaking a man cannot have a worse or more tyrannical master than himself—Horace Smith.

Anna Vidmar, Sec'y.

Increase the Membership

Here and There in Chicago

Andrew Spolar was the grand master of Saturday night's game for his proteges, the Indians (No. 220, SSCU), played for the Western SSCU title. Spolar organized the Indians but two months ago, but was not satisfied with merely adding a new unit to our Union. Rather, he inspired the lodge to become active and especially in sports. His three sons, Albert, president of Indians, Otto and Andy Jr., co-operate with their dad, and as a result the Indians are making a creditable showing in Chicago.

Illini Stars (No. 211, SSCU) were on hand Saturday to boost the home team. Dave Pintar, vice president, was timekeeper and scorekeeper, as was Frank Centa, manager of the Chisholm Jubileers.

Andrew Bultas, referee, was kept busy running around the floor supervising the plays, and at the end the first half found him all out of breath. But he kept a close lookout on all plays to see that both teams were playing according to Hoyle.

William B. Laurich, president of Chicago JSKJ Sport Club and member of the Supreme Board of Trustees, was cheering for both sides. However, when the Jubileers were ahead he would shout to Enrico of Jubileers, "Enrico, give us a chance."

Supreme President Bartel of Waukegan, Ill., was all smiles to note that our younger members took such an interest in sports.

John Zvezich, president of Zvon (No. 70, SSCU), always a booster of all SSCU movements, made his appearance, as did Richard Zavertnik, attorney-at-law and member of the Illini Stars (No. 211, SSCU).

A doctor, dentist, attorney-at-law, and an undertaker are all members of the Illini Stars.

They are in order Dr. John Zavertnik, Dr. Furlan, Richard Zavertnik and Louis Zefran.

Jubileers certainly displayed plenty of class with their full uniform regalia in bright orange with the Jubileers in black letters adorning the uniforms.

Indians with the blue and scarlet gray uniforms made a nice impression. A picture of an Indian with the number 220 and SSCU lettering below balanced the outfit.

The following Sunday morning found both teams suffering from the effects of too much whoopee the night previous. After the game, the Indians held a dance at the gymnasium that lasted until 12 o'clock. But Sunday evening found them as fit as ever.

Pittsburgher team crashed Chicago about 9 a. m., but no one was on hand to greet them. Later it developed that the reception committee was looking for them at the wrong station, as last-minute changes by the Pittsburgher group did not reach the committee in time.

However, intuition, or whatever it is, brought the Pittsburghers to Spolar's headquarters, the New Market Hotel. Inside info was eagerly sought relative to the comparative strength of the two teams. "Who is going to win?" was a question asked by many.

F. J. Kress of Pittsburgh, Pa., national athletic board chairman, came with the team. A general discussion followed and plans for the coming baseball season were formulated.

Louis J. Kompare, manager, and Doc Fortun, coach, of Pittsburgher, were found put-

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U.

Chairman: F. J. Kress, 204—57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: J. L. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Johnstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vesel, 2089 Carter Ave., St. Paul, Minn.

Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

Jubileers, No. 215, are national SSCU basketball champions, having defeated Pittsburgher Sunday, March 15, in Chicago.

Joliet A team, representing SS. Peter and Paul Society, No. 66, is the state bowling champion lodge of Illinois.

Dr. Leonid Pitamic, minister to Washington from Yugoslavia, delivered the first of a special series of lectures on phases of international law at the School of Foreign Service of Georgetown University. Peculiar problems encountered in international law as a result of the formation of small European states since the World War is some of the material Dr. Pitamic will lecture upon in the next two weeks.

Beautiful Mountains, by Mrs. Fanny S. Copeland, has just been released. The book contains interesting description of Slovenia.

Meeting of SSCU lodge representatives of Cleveland, O., will take place Thursday evening, March 19, at 7 o'clock, in the New Era office. Preparations will be made for the coming national bowling tournament to be held in Cleveland.

Japanese school children of today are taller and heavier than the youngsters of 30 years ago. This is due to the general higher standard of living and school athletics.

German inventors are trying to modernize the umbrella. Patents are being sought for an umbrella with a window in it, one with an electric light in it and one with eaves for catching water.

Lorain Entertains G. W.'s' Vice chairman John L. Zortz of the SSCU Athletic Board entertained the George Washington bowlers, rooters and their friends at his home in Lorain, O., Saturday evening, March 14. Party lasted until the wee hours of the morning, getting better as the hours passed along. Eddie Kovacic and John Zortz certainly entertained the crowd.

Tony Trinko played some excellent music and especially was the Tiger Rag greeted with delight. Lunch served by Mrs. Zortz was delicious and I want to thank her in behalf of the George Washington lodge for all favors rendered.

Frank "Samson" Drobnić.

ting the fighting spirit into the team.

Frank Centa, manager of Jubileers, was scorekeeper for both Saturday and Sunday contests. Dave Pintar, vice president of Illini Stars, was the second scorekeeper Saturday, while Doc Fortun, coach of Pittsburgher, kept score Sunday.

John L. Jevitz Jr. made the announcement Sunday night previous to the game concerning the national basketball title contest.

Two cheering sections started whooping things Sunday evening, one for the Pittsburgher and one for the Jubileers.

Louis J. Kompare, manager, and Doc Fortun, coach, of Pittsburgher, were found put-

Prizes Awarded to Players at Banquet-Party

New Market Hotel of Chicago was the headquarters for the visiting basketball teams participating in the first national SSCU basketball tournament. Mr. Andrew Spolar, proprietor, proved a congenial host, and much thanks must be accorded him for the splendid time accorded the Jubileers of Chisholm, Minn., and Pittsburgher of Pittsburgh, Pa., besides visitors from Cleveland, O., Joliet and Waukegan, Ill.

There was plenty stirring in dear old Chi among the SSCU members, for it must be known that great pride is taken by them to make the first national basketball tournament a huge success.

Following the national title contest, players, members and guests returned to the lobby of New Market Hotel to partake of the banquet-party prepared in honor of the visiting teams. Festivities commenced at 10 p. m.

Awarding of prizes to the championship teams was next in order. Mr. John L. Jevitz Jr., national athletic board member, made the opening speech, stressing the purpose for which our South Slavonic Catholic Union promotes the sport movement. In behalf of the visiting members Jevitz expressed his thanks to the Chicago SSCU members for the preparations made.

Louis M. Kolar, SSCU athletic commissioner, then followed with the distribution of prizes. Pittsburgher players were first in order, having taken the Eastern SSCU title Feb. 21 by defeating the George Washington Lodge, Ohio state champions. Watch charms were given to the players.

SS. Peter and Paul Society, No. 66, SSCU, major bowling team of Joliet, Ill., received the watch charms for taking the Western title.

Jubileers were awarded watch charms for taking the Western SSCU basketball title, and the plaque for winning the national title. The surprise of the evening came when Frank Gornick, vice president of Jubileers, presented one of the watch charms to Louis M. Kolar, to be kept as a souvenir in honor of the first basketball tournament.

William B. Laurich, president of the Chicago JSKJ Sport Club, took charge and called upon various speakers, one of which was Andrew Spolar Sr., organizer of Indians, No. 220, SSCU.

INDIANS AGAIN TROUBLE STARS

Chicago, Ill.—In the preliminary game to the national contest, Indians defeated the Illini Stars by a score of 18 to 9. Both teams played as if their life depended upon the outcome. Both the Indians and Illini Stars participated for the Illinois state basketball title, in which Indians proved superior, also defeating the Comrades of Waukegan to make a clean sweep series. Prior to the defeat administered them by the Jubileers of Chisholm, Minn., Indians suffered no losses at the hands of SSCU teams.

Frank "Samson" Drobnić.

ting the fighting spirit into the team.

Frank Centa, manager of Jubileers, was scorekeeper for both Saturday and Sunday contests. Dave Pintar, vice president of Illini Stars, was the second scorekeeper Saturday, while Doc Fortun, coach of Pittsburgher, kept score Sunday.

John L. Jevitz Jr. made the announcement Sunday night previous to the game concerning the national basketball title contest.

Two cheering sections started whooping things Sunday evening, one for the Pittsburgher and one for the Jubileers.

Louis J. Kompare, manager, and Doc Fortun, coach, of Pittsburgher, were found put-

SPORTING BITS

JUBILEERS TAKE NATIONAL S. S. C. U. BASKETBALL TITLE IN TOURNEY AT CHICAGO

PITTSBURGHER DEFEATED BY THE SCORE OF 38 TO 24

Jubileers Defeat Indians to Win Western SSCU Title That Gives Them Right to Participate for the National Championship

Chicago, Ill.—JUBILEERS, No. 215, SSCU, of Chisholm, Minn., are the national SSCU basketball champions.

In a hard fought contest Sunday, March 15, Jubileers defeated the Pittsburgher Lodge, No. 193, SSCU, holders of the Eastern SSCU title, by a score of 38 to 24.

Saturday evening, March 14, the Jubileers defeated the Indians, No. 220, SSCU, Illinois SSCU champions, by a score of 38 to 28 to take the Western SSCU title and the right to compete with the Pittsburgher for the national basketball title.

Bright orange uniforms with Jubileers written in black letters greeted the spectators Sunday evening at St. Philip's Gym, and especially was this noticed during the practice session when Minnesota national SSCU champions wore their complete outfit. Pittsburgher, with the yellow and black uniforms, were a striking contrast to the rather loud but impressive colors of the Jubileers. Referee Douglas Mills, head coach of Joliet High School and nine-letter man of Illinois University, completed the "harmony" scheme with his white trousers and shirt.

Game started at 8 p. m. Both teams were very anxious to start. On the tipoff Pittsburgher got the ball and soon counted for a field goal. Jubileers retaliated and the score was tied, 2 and 2. From then on the ball zigzagged back and forth, with the guards of both teams watching their baskets very closely. Rather rough teamwork was ever present during the first quarter and was continued through to the first half.

At the end of the first half found Pittsburgher leading 14 to 13. During the second half Jubileers got their scoring machine to function, with Mello Logather doing heavy damage to the opponents. His brother, Mike Logather, made all seven of his foul shots count plus two field goals that accounted for 11 of the 38 points scored. Mike had a unique way of shooting the charity tosses, holding his hands upward and even with his shoulders that made one sense his judgment of distance.

Pupich of the Pittsburgher scored 12 points, five field goals and one foul try, that accounted for half of the 24 points scored by his colleagues. Capt. Eulert was next high with 7 marks, three baskets and one charity toss, followed by Robinson, who accounted for 5 points, two baskets and one free throw.

In looking further into the individual scores one finds that all the Jubileers counted in the field goals made. Perkovich made two baskets and three charity tosses, for a total of 7 points; Enrico, all-Minnesota state forward of 1929, sneaked three baskets and one free throw for 7 more; Gornick made two field goals and a foul for 5 points.

Which goes to show that the Jubileers could be termed as an offensive team, since the entire quint counted. Perkovich kept the Pittsburghers guessing with his fast dribbling much like in the Saturday night game to decide the Western SSCU champions. Mentz and Weselich proved to be the stellar guards for their teammates and prevented many points from counting against them.

Chisholm Jubileers proved their superiority over the Chicago Indians in the game to determine the Western SSCU title. When the final whistle blew score was 38 to 28 in favor of the Minnesota champs. But the Indians proved a good match for the victors, and especially during the last minutes of play, in which Moore, guard, sunk a number of successive field goals that put fear in the hearts of Jubileers.

Indians would get the ball on the tipoff time and again, only to have it snatched away by Mike Logather of the Jubileers, who would break through for baskets. Enrico was the pivot man for the Minnesota crew. His shifty plays mystified the Indians, and along with Perkovich, dribble ball artist, and Gornick, stellar guard, proved to be the undoing for the Chicagoans. And could this Perkovich dribble the ball! It was a pleasure to watch him tap the ball that would scarcely bounce more than one or two feet from the floor. His crouching manner, quick shifts, made it appear to the spectators as if Perkovich was literally sliding along the floor. It was a work of art. Mello Logather, playing center, would bob up from nowhere to break through the opposition.

Both teams played a superior brand of basketball. No stalling, but continuous passing of the ball kept the crowd on its toes. Perkovich with his dribbling appeared to a number of spectators as though he was stalling for time, but the smooth way in which he maneuvered the ball kept life in the game. Valentini and Gornick, Jubileers substitutes, did their share of good playing that prevented that last-minute rally of the Indians from taking the game. Enrico, all-Minnesota forward, lived up to his reputation and in the final minutes of playing accounted for four field goals, that was paralleled only by Moore of the Indians with his long goals.

Mexican Jumping Bean

The Mexican jumping bean, which

JOLIET "A" TEAM IS ILLINOIS BOWLING CHAMPION

Chicago, Ill.—Six SSCU lodges participated in the Illinois SSCU bowling tournament held at Schueneman's alleys. Eight teams were entered, with SS. Peter and Paul Society (No. 66) and Waukegan Comrades (No. 193) represented by two teams apiece.

Joliet A team showed its superiority over all rivals by bowling 2689 for the three-game series, with Waukegan Comrades' "Crack" team second with 2476. Joliet A team, representing SS. Peter and Paul Society, showed to the spectators that their combination is one that must be given serious consideration. In Joliet the A team has been leading the West Side Bowling League ever since the season opened.

Due credit must be given John L. Jevitz Jr., athletic board member, and William B. Laurich, Supreme Board member, for the fine arrangements made and the splendid manner in which the tournament was conducted. Four official scorekeepers kept scores and eliminated any possible controversy.

In fact, the afternoon of March 15 can go down in the history of our South Slavonic Catholic Union as one that will be remembered. For the first time a state-wide bowling tournament was held, in which Joliet A team came on top. The smooth working machinery kept almost perfect precision, allowing the bowlers to concentrate on the game alone.

However, the contest had its excitement. Favorite rooters of all lodge teams were on hand to applaud their bowlers.

Joliet A team has earned the right to participate for national honors in Cleveland, O., that will take place April 18 and 19. Huge preparations are now in process to make the first national bowling tournament of SSCU a huge success.

Below are the team scores of participating lodges:

Joliet No. 66 A.....	954	886	849—2689
Comrades No. 193 "Crack".....	821	779	876—2476
Chicago No. 70 Zvon.....	844	750	838—2432
Joliet No. 66 B.....	818	773	785—2376
Comrades No. 193 Boosters.....	808	748	819—2375
Rocus No. 94 Secret Five.....	744	755	832—2331
Chicago No. 104 Jugoslovan.....	851	646	720—2217
Illini Stars No. 211.....	722	656	624—2004

The individual scores will appear in next week's issue.

Illness Hinders Bowlers

Joliet, Ill.—SS. Peter and Paul Society, No. 66, SSCU, second bowling team suffered two defeats at the hands of White's Cigars. Illness has played havoc with the personnel of our team and is due in part to the poor showing made lately. At the present time there are three members of our team on the sick list.

Henry Bluth, our stellar performer has been ill with lumbago for the past two weeks. We hope him a speedy recovery.

St. Joseph's Parochial boys basketball team won the city title recently by trouncing the St. Patrick's runner-up, to the tune of 21 to 18. A good record was made by the championship team this season with ten victories and no defeats.

John P. Lunka.

Ideal Home in 1950

John Burchard II, director of research of Bemis Industries, who has made a comprehensive study of house construction, believes that the American home of 1950 will include, among other new features:

Corner windows, providing 180 degrees of sun and eliminating shadows from rooms.

Panel heating, with equal radiation from the four walls and possibly the ceiling of a room.

Metal doors and windows.

Heat and humidity furnished all homes in a community from a central plant, householders being billed for this service as they now are for electricity and gas.

Invisible lighting.

Homes will be connected with a high-powered central radio receiving station and it will be possible to tune in on any station in the country merely by pressing a button.

Homes probably will be reversed, with the kitchen facing the street and the front rooms of the house facing a lawn and garden in the rear.

Cellars may be virtually eliminated.

The dining room probably will become a living room, with disappearing furniture, which can be made available at meal times.

UNDERWEIGHT CHILD IS NOT NECESSARILY SICK

An undernourished child is not a sick child if he is normal in every other way, according to a study made by the Elizabeth McCormick Foundation of Chicago.

Eighty-three children from 5 to 13 years old, in whom the workers of the Foundation had not been able to bring about a satisfactory gain in weight, were carefully studied in a hospital over long periods. Underweight being their only difficulty, they were not treated as sick children.

It was found that the basal metabolism of these children was within normal limits and that their bodies retained calcium better than children of normal weight. The investigators concluded that the underweight child, who has lost his stored fat and sugar, carries on his physical activities at the expense of his tissues and compensates for the loss by a greater ability to use the material that rebuilds tissues.

The study indicates that when physical defects are excluded the underweight condition is probably largely or wholly a matter of diet, which must be studied for the individual child. The diet should be relatively high in protein foods, should provide plenty of calcium through milk and should, of course, contain the necessary vitamins.

Athletics Real Aid in Business Success

Johnstown, Pa.—At times you may have wondered what was wrong with yourself. You may have a good education, an excellent brain, well equipped in the technique of your business, and yet somehow you do not seem to get along.

The real trouble is that you are not physically fit. You do not have the proper exercises to carry you through. Athletic training alone will not make you a business success, but it sure will condition you to master two great obstacles. Self-confidence and self-control. These two fundamental lessons must be learned by every person.

A person who has been trained to keep his temper in the face of a swift "sock" on the nose from his opponent's hand is not very apt to lose his head in a difficult business transaction, when odds seem to be against him and things just won't go his way. Keep cool, no matter what the other fellow does.

Athletic training teaches us to think quickly, act decisively, and to use your own hand and to keep your temper under all sorts of conditions. Add that kind of training to a good brain and sound knowledge of the line of work and you will have an unbeatable combination that certainly will take you up a ladder of success.

Did you ever stop to analyze that elusive quality that sets some men apart from these fellows so strikingly? That indefinable something that we call personality? What is it after all, but a mental attitude on the part of the person himself. A feeling that he can meet the world on its own terms, and unbounded self-confidence and pose that successfully carry him through situations that would floor the ordinary man. You can acquire personality. Any man can if he only takes the trouble. And personality counts in business, society, everywhere. Just bear in mind that all mental attitudes have a physical basis. If you want a sound mind, you must first build up a sound body. You can't think and act like a giant, if down in your heart you feel like a pygmy.

Joseph Kopler,
National Athletic Board SSCU.

Boosters Hit 2913

Cleveland, O.—George Washington bowlers took two and lost one to their brother lodge, Betsy Ross, Sunday, March 15, in the Inter-Lodge League bowling. Due to F. Kovitch, Skufca and Riddell, all of whom crashed 199 each, the George Washingtons lost the second tilt. Ox Kramer led the George Washingtons with 563 series.

GEORGE WASHINGTON

F. Opalek.....	156	172	212
J. Arko.....	190	189	176
E. Kromar.....	160	165	167
L. Kotnik.....	161	180	201
J. Kramer.....	209	174	180

Totals..... 876 889 936

BETSY ROSS

G. Kovitch.....	170	177	179
J. Kramer.....	158	199	177
A. Perdan.....	135	144	
C. Mandel.....	190	160	
T. Skufca.....	205	199	178
Riddell.....	199	153	

Totals..... 858 934 781

PIONEERS

J. Laurich.....	195	201	170
J. Elliott.....	180	180	214
T. Laurich.....	215	164	142
M. Krall.....	211	193	258
F. Oberstar.....	223	181	176

Totals..... 1024 919 906

Frank "Samson" Drobnić, Vice President No. 180 SSCU

—

Winchell: "There's a girl who makes men keep their distance."

Ripleigh: "Confirmed bachelor girl eh?"

Winchell: "No, she's an usher at the Palace theater."

CONCERT TOUR OF MISS JEANETTE PERDAN

For the benefit of Slovenian music lovers and others the following dates and cities are given below at which Miss Jeanette Perdan will appear as soloist. Her performances as a pianist and vocalist have attracted an unusual amount of attention for an American Slovene embarked on a concert tour.

March 26—La Salle, Ill.

March 29—Waukegan, Ill.

April 11—Cleveland, O.
(Afternoon.)

April 12—Lorain, O.

April 18—Hermine, Pa.

April 26—Collinwood, O.

May 3—Cleveland, O.

May 10—Chicago, Ill.

To Stage Slovenian Drama April 18 and 19

Denver, Colo.—Colorado Sunshine Lodge, No. 201, SSCU, will stage a play on the evenings of April 18 and 19 at the Home of Slovenian Societies, 4464 Washington St. The performances will commence at 7:30 o'clock.

A special meeting of the lodge was held for the express purpose of completing details necessary before the production could be staged. The participating actors are working very hard and have learned their parts in a comparatively short time. The play itself will be presented in the Slovenian language.

All members and friends of neighboring towns like Frederick, Lafayette and Longmont, are invited to attend. Our aim is to make this play the greatest Slovenian drama ever presented in Denver. We assure you of an evening of excellent entertainment and promise that you will go home with no regrets.

A special committee consisting of Frank J. Smole, Louis Marling and Joseph Peterlin made a trip to the Colorado Sun Lodge, No. 208, SSCU, of Pueblo, Colo., for possible arrangements to stage the play in that city. Mr. and Mrs. Skul of Colorado Sun Lodge were kind enough to act as hosts during our visit. We want to thank them for making our stay such a pleasant one. The two lodges have agreed to present the drama in Pueblo at some future date. During the course of the meeting it was further decided that the two lodges will hold joint picnics, dramas and the like. Great interest was shown by Mr. and Mrs. Skul in the movement of the younger members and co-operation from them has been forthcoming in the past. They showed an inclination to do even more in the future.

More articles will appear in future editions on the progress made on our play.

Frank J. Smole.

Individual Averages

George Washington Lodge (No. 180, SSCU) bowlers of Cleveland, O., have mighty good averages that account for the high standing in the Inter-Lodge League. They are also the SSCU Ohio bowling champs and will compete for the national bowling title to be held April 18 at Cleveland, O. Below are the individual averages that includes games played March 8.

"Lindy" Kotnik..... 195.5

F. Opalek..... 191.1

J. Kramer..... 188.8

J. Arko..... 182.5

F. Drobnić..... 174.9

—

George Washington

George Washington bowlers of Cleveland, O., have mighty good averages that account for the high standing in the Inter-Lodge League. They are also the SSCU Ohio bowling champs and will compete for the national bowling title to be held April 18 at Cleveland, O. Below are the individual averages that includes games played March 8.

"Lindy" Kotnik..... 195.5

F. Opalek..... 191.1

J. Kramer..... 188.8

J. Arko..... 182.5

F. Drobnić..... 174.9

—

Betsy Ross

Betsy Ross bowlers of Cleveland, O., have mighty good averages that account for the high standing in the Inter-Lodge League. They are also the SSCU Ohio bowling champs and will compete for the national bowling title to be held April 18 at Cleveland, O. Below are the individual averages that includes games played March 8.

G. Kovitch..... 170 177 179

E. Kromar..... 160 165 167

L. Kotnik..... 161 180 201

J. Kramer..... 209 174 180

Totals..... 876 889 936

Pioneers

DOPISI

Pueblo, Colo.

Spomin mi uhaja nazaj v mladostna leta, ki sem jih preživel med svojimi vrstnicami prijazni hribovski vasi Št. Višnji nad Cerknico. Veliko jih je Ameriki, ki vedo za to vas, in več jih je tudi tukaj v Pueblo naše fare. Tamkajšna okolica je bila precej znana, ker je bila na visokem. Poleti je večkrat prihajala gospoda zaradi lepega razgleda. Plezali so na pokrovani Cohov hrib, odkoder je z daljnogledom video jubljanski grad in tudi del jubljane. Nekateri so šli pa tudi v cerkveni stolp, s katerega se je videlo 17 cerkva, farin in podružnic. Spominjam, kako prijetno se mi je zdelo ob sobotah popoldne, ko smo dekleta delala na polju, in je vseh zvonikih pritrkovalo. Sveda, ko so se oglasili domači zvonovi, se ni več čulo zunanjih. Cerkveni in organist je bil Anton Korošec, sedaj živeč v Leadville; včasi ni imel nikogar, da bi mu poganjal veliki zvon, pa je prišel k mojim staršem, da so dovolili meni in moji sedaj že pokojni sestri, da sva imeli v oskrbi veliki zvon, medtem ko je on na male pritrival. Po tistih stopnicah, ki so vodile v zvonik, pa me je bilo kar groza iti. Vile so se sem ter tja, cerkvena ura je vovočno tiktakala, temno je bilo, in poleg tega sem se še bala, da ne bi padla v globino. Danes so vse to lepi spomini iz srečnih mladih let.

Za posebno žalost nisem vedela, dokler se nisem odločila na pot v Ameriko in se poslavljala od dragih staršev, od sestre, ki jo danes ni več med živimi, in od takrat osemletnega brata Antona Ruparja, ki zdaj biva tu v Pueblo. Dve sestri sva se poslavljali odhajajoč v daljno tujo deželo. Dne 14. marca je minilo že 30 let od takrat. V hiši je bilo polno ljudi, ki so se prišli posloviti in oče in mati sta najti blagoslovila v pripomnila, da naj prideva čez dve leti domov. Dolgi sta te dve leti, a oče in mati najti še čakata. Tiskratak nas je bilo prišlo okrog 20 iz našega kraja Pueblo. Nekaj jih je ostalo tukaj, drugi pa so se razkropili za delom po drugih krajih. Zimo smo imeli letos tu v Pueblo in okolici prav prijetno. Pred dobrim tednom pa smo dobili sedem do osem palcev snega. Zdaj ga je že malokje videti, toda postalo je precej mrzlo. V tem času imamo privido, da poslušamo po KGHF radio postaji v Pueblo lepo godbo, pridige in petje. Med drugim imamo priliko slišati tudi našega rojaka Germa v angleškem in slovenskem jeziku. Kako lepo se je po radio poslala krasna pesem "Zagorski zvonovi"? Zeleli bi, da bi nas Mr. Germ in njegova družba razveseljevali na radio vse leto. Sobrata urednika prosim, da mi ne zameri, ker se je ta moj dopis tako razvlekel, in če ga bo moral precej opiliti, predno pa za v tisk. To je namreč moj prvi dopis v našem glasilu Nova Doba. K društvu sv. Petra Pavla, št. 15 JSKJ, spadam že skor 30 let, to je od 15. maja 1901. Takrat sva pristopila z možem, zdaj imava pa tudi najine sinove zavarovane v tem društvu. V številki 9. Nove Dobe sem čitala dopis srobrata P. Culiga, predsednika društva št. 15 JSKJ, ki mi je zelo ugašal. Vsa priporočila in vsi nasveti sobrata predsednika, ki so tam izraženi, so vstopovali vredni. Posebno važno je priporočilo, da vsi starisci vpišijo svoje otroke k društvu, h kateremu sami spadajo. — Pozdrav vsemu članstvu J. S. K. Jednote!

Teresa Centa.

White Valley, Pa.

Pred nedavnim časom sem čital v več listih, da se nahaja v naši naselbini rojak Erjavec, ki

je bil izpuščen iz zapora, potem ko je bil 18 let po nedolžnem zaprt v Greensburgu. Tudi več rojakov me je že vprašalo, če poznam omenjenega Erjavca in kje da se nahaja. Tem potom odgovarjam na vsa to poročila v listih in na vsa tozadnava vprašanja, da kolikor je meni znano, omenjenega Erjavca ni v naši naselbini in tudi ne vem, kje se nahaja.

Še enkrat je bilo poročano, da bo naše društvo, to je št. 116 JSKJ, na dan 30. maja 1931 razvilo svojo zastavo v White Valley, Pa. Upam, da so sosedna bratska društva že dobila tozadnava uradna vabila na slavnost, istotako upam, da se bodo mnogočevalno udeležila naše slavnosti. Vabljeni so društva te okolice, brez ozira katerim organizacijam pripadajo, in vabljeni so tudi vsi ostali rojaki in rojakinje te okolice, da nas pri tisti priliki posetijo. Zabave bo za vse dolj in nobenemu ne bo žal, ki pride. Za plesaželjne bo skrbela slovenska godba "Moxham" iz Johnstowna. Ta godba šteje 15 članov, samih Slovencev, in še nikoli ni igrala v naši naselbini. Ni dvoma, da bomo imeli res prvorstno godbo.

Kot slavnostni govornik na naši slavnosti bo nastopil sobrat Rudolph Perdan, predsednik nadzornega odbora JSKJ. Dalje se udeleži proslave tretji glavni nadzornik, sobrat John Balkovec iz Pittsburgha in dr. F. J. Arch, naš vrhovni zdravnik, od istotam.

Tudi urednika Nove Dobe, sobrata A. J. Terbavca bi radi videli na naši slavnosti; dati se bomo slikati in bi vsaj njegov obraz radi imeli na sliki. (Boljše da ne, ker bi kvaril vso sliko.) Op. urednika. Več sobratov te okolice se je že izrazilo, da bi radi videli oziroma se osebno spoznali z našim urednikom. Zato upam, da se vseeno odzove našemu vabilu in se udeleži naše slavnosti. Ako ne, bomo pa stavili iniciativu, da se ga odpokliče. (To vam je seveda v tej okolici so pod ničlo. Kdo je tako srečen, da dela, dela po dva do tri dni na teden; drugi pa živimo kar tako naprej v upanju, da se bodo razmere enkrat vendar le izboljšale.)

Dne 14. februarja se je tu poročil dobro znani rojak Mr. Anton Rožanec z Miss Mary Šubelj, Novoporočencema naše čestitke!

Se enkrat, član različnih društev te okolice, ne pozabite dan 30. maja prihraniti za poset slavnosti razvijanja zastave društva št. 116 JSKJ, ki bo obenem 16-letnica ustanovitve društva. O podobnih prilikah bodo znali člani našega društva to vpoštevati in po možnosti povrniti. Pozdrav!

Za pripravljalni odbor: Jurij Prević.

Pittsburgh, Pa.

Večkrat obiščem razne naselbine okoli Pittsburgha, toda nikjer se nisem naletel, da bi bile delavske razmere kaj boljše. V eni kot v drugi naselbini je isto: dela ni. Kdor pa dela, pa tudi ni dosti na boljšem od onega, ki ne dela. Zaslugek je namreč tak, da človek ne ve, kam bi ga dejal, da bi kaj zaledel. Pa saj skoro ni vredno omenjati tega, ker je že vsakemu znano in je vsak kolikor toliko deležen te krize.

Tem potom naznanjam, da je odbor Slovenskega Domu v Pittsburghu glavno letno sejo prestavil, ker bi se imela vršiti baš na velikonočno nedeljo, ko gre vsak kam na obisk ali dobi obiske. Seja je torej prestavljena na nedeljo prej, torej se bo vršila 29. marca ob dveh popoldne.

Kot predsednika Slovenskega Doma me veže dolžnost, da opozorim vse člane Slovenskega Doma, da vpoštevajo to izpremembo in se vsi udeleže seje 29. marca. Kdor nima članske karte, naj si jo pravčasno preskrbi, ker le člani bodo imeli vstop na sejo.

Na tej glavni članski seji Slo-

venskega Doma bo tudi volitev novega odbora, ki bo posloval do 31. decembra 1931. V decembri bo ponovna volitev za odbor, ki bo potem posloval do 1. decembra 1932. S to izpremembo bo poslovna doba odbora Slovenskega Doma ista kot pri drugih društvih, namreč, da se bo ravnala po koledarskem letu, in ne več od aprila do aprila.

Še enkrat, člani Slovenskega Doma, udeležite se gotovo glavne letne seje, ki se bo vršila 29. marca ob dveh popoldne!

Ignatz Podvasnik, predsednik Slovenskega Doma,

Morley, Colo.

Društvo sv. Jožefa, št. 140 JSKJ, je sklenilo, da priredi svojo pomladno veselico v nedeljo 12. aprila, in sicer v Motor Park dvoran v Morley, Colo. Tem potom pozivljamo vse člane in članice našega društva, kakor tudi članstvo društva št. 84 in št. 118 JSKJ, kakor tudi druga bližnja društva, da posetijo to našo prireditve. Na veselicu bo igral Perkov orkester iz Pueblo, Colo.

Člane našega društva pozivamo, da se udeleže redne društvene seje, ki se bo vršila tretjo nedeljo v mesecu, to je 19. aprila. Po navadi se vrši seja drugo nedeljo, za april pa smo jo premestili na tretjo nedeljo, to je 19. aprila, to pa zaradi veselice, ki se bo vršila 12. aprila. Torej, člani, ne pozabite veselice 12. aprila in seje 19. aprila, od istotam.

Vsi člani so tudi prošení, da točno plačujejo svoje asesmente, in sicer najkasneje do 25. v mesecu, ker tem se mnogo olaja delo tajnika.

Za društvo sv. Jožefa, št. 140 J. S. K. Jednote:

Joseph Kos, Stanley Jakovich in Tony Slavec.

Braddock, Pa.

Redkokdaj se vidi kak dopis iz naše naselbine; ampak sta zavzela zamě, da se ne bi mogla bolj za člana lastne družine. Z avtomobilom sta me odpeljala v tukajšno mestno bolnišnico, kjer sta me vsaki dan obiskovala in mi prinašala raznih okrepil. Po dobro izpadli operaciji, sta me zopet peljala na dom, kjer sta mi dočila najboljšo sobo do popolnega okrevanja.

Ni ga plačila, ki bi moglo primerno plačati za tako prijetje, da vidi kak dopis iz naše naselbine; vzrok temu je menda, da vsi raje beremo kot pišemo. Delavske razmere v tej okolici so pod ničlo. Kdo je tako srečen, da dela, dela po dva do tri dni na teden; drugi pa živimo kar tako naprej v upanju, da se bodo razmere enkrat vendar le izboljšale.

Dne 14. februarja se je tu poročil dobro znani rojak Mr. Anton Rožanec z Miss Mary Šubelj, Novoporočencema naše čestitke!

Da nekaj pozabimo naše vsakdanje neprjetnosti, je tukajšnjo Slovensko izobraževalno in podporno društvo sklenilo prirediti malo zabavo in večerjo v soboto 21. marca. Prireditve se bo vršila v Slovenskem Domu na 9. cesti in se prične ob osmih zvečer. Poleg drugih dobro bodo na razpolago tudi kranjske klobase. Vsi tukajšnji rojaki so na to zabavo prav prijazno vabjeni. Torej, na svidjenje v soboto 21. marca!

Cleveland, O.

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ je na seji dne 15. marca sklenilo, da daruje sveto \$300.00 svojim revnim članom, ki so že dolgo brez dela in brez vsakih sredstev. Sestanek odbora, ki je bil v to svrhu izvoljen na seji, se bo vršil v soboto 21. marca ob osmi uri zvečer v strem poslopu Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Člani društva št. 37 JSKJ, ki so v resnici potrebeni, naj pridejo na sestanek.

Pittsburgh, Pa.

Naše glasilo Nova Doba mi je priljubljeno, ker prinaša dopise iz različnih krajov naše Unije, lepe uredniške članke in razne novice in zanimivosti od tu in onstran morja. Zato list vselej pazno prečitam.

Kot predsednika Slovenskega Doma me veže dolžnost, da opozorim vse člane Slovenskega Doma, da vpoštevajo to izpremembo in se vsi udeleže seje 29. marca. Kdor nima članske karte, naj si jo pravčasno preskrbi, ker le člani bodo imeli vstop na sejo.

Na tej glavni članski seji Slo-

Nimam kritike proti omenjenemu dopisu; če je resnica, jaz za svojo osebo ne vem, ker se nisem na svoje oči prepričal glede tistih reči. Želim pa malo več srca dopisniku, ki je dooptični dopis napisal in ga poslal uredništvu v priobčitev, namreč, da se v bodoče POSLUŽI IMENA, KATEREGA VEDNO NOSI S SEBOJ. Toliko v prijazno nazzanje. — Bratski pozdrav vsemu članstvu J. S. K. Jednote!

Frank Dornik, član društva št. 12 JSKJ, 41 Salter Way, N. S. Pittsburgh, Pa.

PRIPOMBA UREDNIŠTVA.

Ako je kdor zlorabil Vaše ime, namreč podpisal ga pod dopis, katerega je postal v priobčitev, seveda urednik ne more vedeti. Na vsak način pa je človek, ki kaj takega storii, strahopet prve vrste, tako postopanje pa skrajno nizkotno. Kdor je posenjak in upa biti odgovoren za vse, kar piše, bo tudi pod dopis upal podpisati svoje pravo ime. Urednik ima spravljene vse dopise v originalu, da v slučaju kot je gornji, lahko primerja pisave. Pri morebitni poskušnji kakšne nadaljnje zlorabe tujega imena se utegne urednik obrniti na poštno oblast za malo preiskavo;

predloži lahko precej gradiva.

Barberton, O.

Društvo sv. Jožefa, št. 140 JSKJ, je sklenilo, da priredi svojo pomladno veselico v nedeljo 12. aprila, in sicer v Motor Park dvoran v Morley, Colo. Tem potom pozivljamo vse člane in članice našega društva, kakor tudi članstvo društva št. 84 in št. 118 JSKJ, kakor tudi druga bližnja društva, da posetijo to našo prireditve. Na veselicu bo igral Perkov orkester iz Pueblo, Colo.

Člane našega društva pozivamo, da se udeleže redne društvene seje, ki se bo vršila tretjo nedeljo v mesecu, to je 19. aprila. Po navadi se vrši seja drugo nedeljo, za april pa smo jo premestili na tretjo nedeljo, to je 19. aprila, to pa zaradi veselice, ki se bo vršila 12. aprila. Torej, člani, ne pozabite veselice 12. aprila in seje 19. aprila, od istotam.

Vsi člani so tudi prošení, da

točno plačujejo svoje asesmente, in sicer najkasneje do 25. v mesecu, ker tem se mnogo olaja delo tajnika.

Za društvo sv. Jožefa, št. 140 J. S. K. Jednote:

Joseph Kos, Stanley Jakovich in Tony Slavec.

Braddock, Pa.

Redkokdaj se vidi kak dopis iz naše naselbine; ampak sta zavzela zamě, da se ne bi mogla bolj za člana lastne družine. Z avtomobilom sta me odpeljala v tukajšno mestno bolnišnico, kjer sta me vsaki dan obiskovala in mi prinašala raznih okrepil. Po dobro izpadli operaciji, sta me zopet peljala na dom, kjer sta mi dočila najboljšo sobo do popolnega okrevanja.

Ni ga plačila, ki bi moglo primerno plačati za tako prijetje, da vidi kak dopis iz naše naselbine; vzrok temu je menda, da se ne bi zavzela zamě, da se ne bi mogla bolj za člana lastne družine. Z avtomobilom sta me odpeljala v tukajšno mestno bolnišnico, kjer sta me vsaki dan obiskovala in mi prinašala raznih okrepil. Po dobro izpadli operaciji, sta me zopet peljala na dom, kjer sta mi dočila najboljšo sobo do popolnega okrevanja.

Za društvo sv. Jožefa, št. 140 J. S. K. Jednote:

Joseph Kos, Stanley Jakovich in Tony Slavec.

Lorain, O.

S pomladjo, ko se narava prebuja, se vračajo ptice pevke. Tudi k nam hoče prilejeti iz Clevelandova dobro pozvana in izvrstna pevka ter pianistinja Miss Jeanette Perdan, in sicer v soboto 21. marca ob osmi uri zvečer v strem poslopu Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Člani društva št. 37 JSKJ, ki so v resnici potrebeni, naj pridejo na sestanek.

John Zalar, preds. društva št. 37 JSKJ.

Pittsburgh, Pa.

Naše glasilo Nova Doba mi je priljubljeno, ker prinaša dopise iz različnih krajov naše Unije, lepe uredniške članke in razne novice in zanimivosti od tu in onstran morja. Zato list vselej pazno prečitam.

Ker je zavedna, mrlja, tu rojena in izolana Slovenska, ki popolnoma obvlada naš matem jezik in se ne sramuje pokazati ameriški javnosti, kaj je, upamo, da ji pokaže njen lastni narod, da jo ceni in s svojo navzočnostjo dokaže, da vpošteva ambicijo za napredek svojih lastnih sinov in hčera,

Nimam kritike proti omenjenemu dopisu; če je resnica, jaz za svojo osebo ne vem, ker se nisem na svoje oči prepričal glede tistih reči. Želim pa malo več srca dopisniku, ki je dooptični dopis napisal in ga poslal uredništvu v priobčitev, namreč, da se v bodoče POSLUŽI IMENA, KATEREGA VEDNO

Lea Fatur

VILEMIR

POVEST IZZA TURSKIH BOJEV

(Nadaljevanje)

Iz Pere je prinesel Ivo vest, da jih počaka o mraku drugega dne jadrnica pri vrati. Amra je vprašal, kaj storiti s sužnji, da ne zasledijo njihove poti. Vilemir je razsodil: Zaprimo jih v kiosk. Ko jim postane dolgčas, si bodo že pomagali.

Legli so zadnjič k počitku v Carigradu. Pa nobeden ni zatishil očesa. Odbežala je kratka poletna noč, zarja se je zaznala. Vsi so gledali željno vanjo. Bila je zarja svobode, ki jim zasije izven tega tako krasnega, a zasužnjenega mesta. Po zajtrku je zapovedala Aisa kiaru, da odvede vse sužnje k snaženju kioska. Za njimi je pozaklenil Juro vsa vrata palače, zapahnil okna.

Poldan je minil, predno so spravili tovore in odvedli konje v podzemski prostor. Žeža je bila napravila kosilo, kakor ga napravi kuharica ob selitvi, ko je raztresena v tisočerih skrbih. Med kosilom je udarilo s tolkačem po velikih vrati. Spogledali so se. Vitez je hitel pogledat, kdo je, in se je vrnil smehljaje.

"Pijmo na zdravje velikega sultana, ki nam pošilja častno stražo... Sto sipahijev čaka na ulici." Čaše so zvenele—tolkač je tolkel jezno po vrati. "Škoda!" sta dejala Vilemir in Janko in se igrala z ročem sablje. Amra je tožno pogledal mater... Bil je čas... Še en pogled po pesmi lepote—malo sreče si užila tukaj, Aisa, in vendar je težko slovo... Radivojevo prijaznino ko je tolažilo sina in mater. Pogum! Golobje oko Romanino se je ovlažilo, prijel je Amra za roko in ga vedla tožnega v klet; upognjena je sledila ob Radivojevi roki sorodnica prerokevega naslednika svojemu sinu. Pa so stopili v podzemsko dvorano, se je ohrabrilna. Saj gre za sinom v svobodo.

Ivo je hitel do obmorskih vrat. Prišlo je nekoliko dnevne svetlobe in zraka do beguncov, ki so morali prebiti nekaj časa tam. Grgrala, tikala je voda. Konji, začudenji nad nenavadnim hlevom, so rezgetali, odzunaj je prihajal udar vesel, pesem galijotov, ki so vodili galeje. Sedeli so na tovorih, hodili po hodniku. Govorili niso mnogo. Dolge ure pričakovanja so končno minile. Svetloba je bledela, barka priplavala tik obrežja, zaviknil je čuk, zaljal pes—jadrnica se je ustavila. Tiho, naglo so se ukrcali. Dvanajst mornarjev, krepek krmar, nekdanji turški suženj, so se poklonili Ivu in znašnili tovore. Fanaraki v Galati in Skadru so zažareli. Zvezdice so zaigrale, večerni veter je prinašal vonj vrtov. Pihnil je v jadra velike jadrnice, ki se je spustila veselo na pot. Roke potnikov in mornarjev so prekrizale čelo, usta in prsi, oči so se orosile radosti in tuge, srca so vzdihnila za božje varstvo. Temina je zagrnjala Carigrad. Hrepeneč je gledala Aisa za njim. Husein, Amra, slava in moč, vse ostaja za njo. Časek je še videla žar velikega fanaria. Luna je priplula nad Azijskim gorovjem, obsevala bajno Bosporski preliv. Po obrežju so se belila letovišča... Amra je prišel k materi, se naslonil ob njo in izgovarjal šepetajo tolažbepolne besede kristjanov: "Češčena kraljica..." Naučila ga je molitev Romana. — Hitela je barka. Bajnokrasna vožnja! Radovala se je mladina, snovala načrte za megleno prihodnost. Vilemir si je hotel zidati grad na tistem griču, kjer je preživel kot tlačen otroška leta—in potem... Ljubomira je rdeла, molčala. Amra pojde z materjo na Koroško, da poišče grad na strmem hribu. Janko se zapiše v konjico, ki bo čuvala odslej po načrtu obmejnih plemenitašev noč in dan mejo. Zraven strica je sedela Romana in molčala. Njena prihodnost je bila—streči stricu, tolažiti očeta in če najde mater, živeti za njo. Tiha in globoka ljubezen do Amre mora ostati brez sadu... Plavala je barka. Stric in svak sta poslušala načrte mladine. Raduj se prihodnosti, mladina, upaj! Svetli so tvoji dnevi. Nam je že ugasnila zemska zarja, mi se oziramo za svetlejšim dnem. Tam požanjemo, kar smo sejali tukaj. Dobro obdelano je bilo polje Radivojevega srca, iztrebljen slednji plevel. Ivo pa bo moralše orati, kopati, trebiti. Motila ga bo Jelenina slika, Vilemirjeva postava, Romanin glas... Zakaj bi ne živel med otroki in se radoval? Ne, ne sme! Neobdelana je njiva srca, še raste trn in osat po njej. Čas žetve pa se bliža...

Dospeli so na odprto morje. Na krovu se je slišal smeh, petje. Krmar in mornarji, zasužnjeni sinovi daljnih dežel, so spremljali udarce vesel z monotono pesmijo. Veselo je pela slovenska, po turško oblečena mladina. Skrbo sta opazovala Ivo in Radivoj okoli velikega jambora združeni dvojici. Videla sta, kako preži nanje sanjavno-bleda ljubezen. Sledila bo vlažnooka tuga, vdrtolična skrb... Ne bilo bi veselja, da ni ljubnečni, svet bi zaspal, postal velik grob—pa tudi bolečin bi ne bilo. Janko ni hodil med srečne, držal se je mož. Zanj je bil le boj, osveta za očetove muke, za pogaženi križ. Včasih se je domisil grličnih Nastinih oči, njenih tolažilnih besed—pa to je bilo le mimogrede—kakor splava lahna meglica na obzorje in se razprši...

Krmar je prvozil varno v ustje Donave. V Galatu je pregledal trebušnat beg ladjo in potnike. Spoznal je Ismail pašo in Amra bega, se jima klanjal do tal in želel, da bi bila njuna senca vedno daljši. Vprašal je po dvorskih novicah... Bili so popolnoma varni. Toda begunec naj se ne mudi...

Po materi-reki, slovanski Donavi je ladja zajadrala med pečine in pregrade Železnih vrat, ki zajezeujejo in zožujejo reko. Zato drvi tako mogočna in jezna skozi nje. Silno nevarna vožnja... Pa krmar, kateremu je bil dal galatski beg pomočnik, je prevozel srečno skozi Železna vrata, brodil mimo Grevbenę, čez padce in toke, mimo nebotičnih pečin, okoli katerih poletavajo orli in sokoli, kjer si je vsekala Rimljanova roka pot v skalovje, skozi temotni Kazanski prelaz v belgrajski pristan. Tu so se potniki izkrcali. Hoteli so jež skozi Bosno. Radivoju je dejalo srce, da se posreči begu, kar se ni hajduku, da najde mater, ko je našel sina. Bogato je nagradil Ivo krmara in mornarje, ki so se veseli vrnili v Carigrad.

(Dalje prihodnjic)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje iz 1. strani) skupnem znesku 10 milijard kron. Vprašanje tega dolga je bilo rešeno na konferenci v Haagu. Po tej konferenci pa je bilo v rokah zasebnih porterjev še za 2 milijardi kron teh dolgov. Sedaj je bilo s tem sporazumom rešeno tudi to vprašanje, Rumunija prevzame 700 milijonov kron, na Jugoslavijo pa odpade 44 milijonov papirnatih krom. Jugoslavija se je obvezala, da bo ta dolg poravnala do 5. januarja leta 1957., a za vsakih 100 kron bo plačala 4.51 švicarskih frankov.

Nedavno se je vršila v Celju važna seja šolskega odbora za mesto Celje in okolico. Po daljšem izčrpnom poročilu šolskega upravitelja g. Bizjaka in po temeljni debati je bil z vsemi glasovi proti glasu dr. Skobernetja sprejet predlog župana dr. Gorčana, da se naprosi banska uprava, naj ukine nemški razred na osnovni šoli v Celju, ker ni zanj zakonite podlage. Sklep je bil brzjavno sporočen ministru za prosveto v Beogradu in banski upravi dravske banovine v Ljubljani. Po zakonu o osnovnih šolah in po odloku ministra prosvete mora biti za vsak razred, ki se naj na novo otvor, priglašenih najmanj 30 otrok. Nemško šolo v Celju pa obiskuje samo 23 otrok. "Nova Doba," v Celju, ki o tem razpravlja, nasteva tudi vse učence in učenke; iz njenega pregleda je razvidno, da je celo med temi učenci in učenkami večina takih, ki so po očetu in materi, ali vsaj enim od njih, slovenskega rodu. Zato je stališče šolskega odbora v Celju ne umilivo, temveč tudi docele upravičeno in utemeljeno.

Slepček, ki zopet vidi. Iz Forilovice v Zetski banovini poročajojo o fenomenalnem ozdravljenju slepote. Tamkajšnji kmet Gjoko Milinović, ki je sedaj star 76 let, je pred petindvajsetimi leti clespel. Iškal je pomoč pri zdravnikih, a brez uspeha. Nedavno pa je Gjoko svoji okolici na veliko začudjenje izjavil, da z enim očesom razlikuje silhuet posameznih predmetov okoli sebe, pozneje pa jih je mogel še točnejše opisati. Zanimivo je, da Gjoko ni uporabil nobenih zdravil. Sosedi njegovi pa pravijo, da je to znak bližnje smrti.

Dva ribiča sta lovila 30 km od Breda v takozvanem Kadaru ribe. Z mrežo sta ulovila ogromnega soma, dolgega 2.80 m. in težkega 112 kg. Sodijo, da je žival stara kakih 130 let.

Zidovski gojenec iz Abesinije. Iz Švice se je pripeljal v Jugoslavijo 15 letni črnc Mangeneston Senbatou, ki se bo v Beogradu izšolal za rabina. Doma je iz Gondara v Abesiniji, pripada malemu židovskemu zamorskomu plemenu ter je gojenec nedavno osnovanega Fonda ortodoxnih židov, ki si je stavil za nalogo vzgajati mladeniče omenjenega plemena. Zadnje mesece je dečko bival v švici, zdaj pa so ga poslali v vzgojo beograjskemu nadrabinu dr. Alkalaju. Fant se je sam pripeljal s tablico na prsh in z nemškim napisom: "Potujem preko Dunaju in Budimpešte v Beograd. Ne govorim nobenega evropskega jezika temveč samo arabski in hebrejski. Prosim, da mi v potrebi pomagate."

Dete s štirimi rokami in štirimi nogami. Po vresteh iz Kruševega je neka kmetica v Stalaču rodila dete, ki je imelo štiri roke, štiri noge in štiri ušesa. Dete je živilo samo nekaj ur. Zdravnikti so mnenja, da je čudni otrok nastal na ta način, da sta dvojčka skupaj zrasla v maternem telesu.

Vratar na sodišču v Gorici odgovarja strankam na italijan-

ska vprašanja v italijanskem, na slovenska pa v slovenskem jeziku. "Popolo di Trieste" pravi, da se morajo sodni nameščenci v vseh primerih posluževati edino le italijanščine in zahteva, da se "slovenskega tujca" nemudo ma cdputi iz državne službe.

"Popolo di Trieste" z dne 19. februarja objavlja članek izpod perca znanega Marka Drusovicha, ki ga smatrajo v fašističnih krogih za "specijalist" v jugoslovanskih vprašanjih. V članku se bavi z možnostjo spotrazuma med Italijo in Jugoslavijo. Člankar se uvodoma povzpenja do trditve, da se skuša Jugoslavija po vzgledu in nasvetu Nemčije (!) približati Italiji. S fašistično-častnoščjo komentira, da seveda izmišljeno vest nasteva nato imenovani "specijalist" pogoje za tako zbljanje in naglaša, da mora Jugoslavija predvsem dati zadoščenje svojim sosedom in vrnil krivično prisvojeno ozemlja Italiji, Madžarski, Bolgariji, Albaniji in Avstriji. Beograd mora priznati italijanski značaj Splita in Šibenika, kakor je priznal italijanski značaj Trsta in Vidma. Na koncu prihaja ta učeni "specijalist" sam do prepričanja, da pod takimi pogoji o kakem zbljanju med Italijo in Jugoslavijo ne more biti.

Fašistični kvestor Modesti je javno napovedal, da bodo oblasti tako dolgo pritiskale na narod, da bo poslednja "barbarska" kmetica molila Boga v blagozvočnem italijanskem jeziku. V petih letih ne sme biti več sledo na okem Slovencu ali Hrvatu. Aretacija Slovencev v goriški pokrajini so še vedno na dnevnem redu. Te dni so zopet aretirali 40 seljakov iz okolice Tolminca in jih odpeljali v zapore, odčader se brzkone po povrnejšo nikdar več. Njihove rodbine so izročene največji bedi. Evropa na vse to moči in mirno gleda to nečloveško postopanje. Baš zaradi tega je fašizem izgubil vsako razsodnost in se brzkone sam več ne zaveda svojega potetja.

Ali so že vasi vaši otroci vpisani v mladinski oddelek J. S. K. Jednote?

KOBRA

(Nadaljevanje iz 5. strani) med lesom, pod koreninami, v voltilih drevesih, na planjavah pa v globokih slonovih stopinjih. Celo hladnega koticu v stanovanju siamskega in laotskega kmeta ne zameta.

Večkrat smo jo dobili zvito v kolobar pred kako duplino, v katero je začela leno lesti, če je zapazila človeka. Pogostokrat sem jo tudi videl, kako je plezala na dreve in na bambusove grme. Naletel pa sem na njo tudi v področjih potokov in rek, ali jo pa našel zvito v gnezdu na travni blizu kakega močvirja ali jezera. Opazil sem, da je rada hodila v vodo. Svoje skrivališče zapusti po navadi še po solnčnem zahodu, ob devetnem vremenu pa tudi podnevi, da lovi žabe, ptice,

in druga živila.

PRIHODNI IZLET po FRANCOSKI PROGI priredimo s parnikom "ILE DE FRANCE" dne 25. aprila (1:00 P. M.)

IZREDNO NIZKE CENE za mesec marec in april. Samo \$146.00 do Havre in nazaj s parnikom "Ile de France" in samo \$177.00 do Ljubljane in nazaj.

NAŠ NAJVEČJI ali PRVI SPOMLADANSKI IZLET z istim parnikom po na 15. maja (4:30 P. M.) in tedaj po potniku spremjam naš dolgotrajni uradnik g. A. PESTOTNIK skozi do Ljubljane.

PRIHODNI IZLET po COSULICH PROGI z ladjo "VULCANIA" priredimo dne 15. aprila (0:15 A. M.)

Sam \$153.00 do Trsta in samo \$157.20 do Ljubljane in nazaj.

Nadzorni izleti po tej proggi in s to ladjo se bodo vrsili na:

19. MAJA 30. JULIJA 9. SEPTEMBER

Poleg teh prog, zastopamo tudi vse druge proge kot na primer:

U. S. — CUNARD — WHITE STAR — RED STAR — NORTH GERMAN LLOYD — HAMBURG-AMERICAN — HOLLAND-AMERICAN LINE in druge.

Kdor želi brezskrbno potovati v prijetni in veselo razpoloženi družbi, je vabiljen, da se pridruži enemu naših skupnih izletov; za vso pojasnila in cene pišite na domačo tvrdko:

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt St.

podlane in sploh vse male življenja.

Samica zleže do 20 podolgovatih jajec z mehko lupino, ki so približno tako velika, kakor golobja. Primeri se pa tudi, da dorastejo mlade kače v jajčkih v materinem telesu in prije potem žive na svet.

Ce smo izsledili samico, smo vedeli, da je kje v bližini gotovo tudi samec. Odtod izvirajoča domačinova, da zasleduje človeka, ki je ubil kobro, iz manjšavnosti njen samec.

Nekoč smo hiteli po redko obljudnem kraju v vzhodnem delu Siamo v popoldanskih urah v šotoriču čez planjavo, ki je bila obdana z redko visoko travo. Nebo je bilo prepreženo s temnimi oblaki, bližala se je nevihta. Kakor po navadi, smo korakali po vrsti druga drugega.

Nenadoma se tuk za menoj vzdihne kobra in se hoče zagnati vame. Prej je nisem videl. Šele ko je kuli, ki je hodil za menoj, poskočil in jo z lopato ubil, sem spoznal, v kakšni nevarnosti stoji. Kača se je s prebito hrtenico še nekaj časa metala po tleh, dokler ji ni kuli s ponovnim udarjem uničil življenja. Ubita kača je bila več po pol drugi meter dolga.

Drugič smo taborili na zahodni strani reke Menam Nakon Nayok, kjer je truma divjih slonov pohajovala po visoki travi. Prebival sem v plavajoči hišici, ki smo jo pomikali, kadar je bilo treba iz enega prekopa v drugega. Kulji so pa imeli na obrežju svoj šotor. Kakor ponavadi, sem tužil tistikrat po napornem dnevi opravil v večernem hladu sedel v naslanjaču ob obrežju in čital, kulji pa so brez skrbi sedeli okrog ognja, kadili, kuhalo riž in pripravljali večerjo.

Pes, ki je ležal blizu mene, je hipoma planil kvišku in pričel srdito lajati proti mojemu stolu. Sklonil sem se in pogledal. Oj groza! Ob strani stola, komaj pol metra od mojih nog, se je vzravnala velika kobra in se baš pripravljala, da bi se zakadila v psa. Pes je ostal miren in se vedno v takri razdalji, da ga kača ni mogla doseči. Videl sem, kako je srdito sikala in napihovala vrat, kakor vselej, kadar se je pripravljala na naskok. Jezik ji je šivil glas in žrela in oči so se ji divje svetile. Bil sem sam v veliki nevarnosti. Vstati in

TISKOVINE
od najmanjše
do največje za
DRUŠTVA
in posameznike
izdeluje lino moderna slovenska umiška tiskarna.

Ameriška Domovina
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

